

DÜŞ / KIRAN

yaz bitmeden, sessizce
gölgeni kapat yalnızlığa
bir düş/kıran bir kızgın çöl
ah bu serap bu tarumar beden
tortu gibi birikiyor yüzümüzde

bir kırılğan zaman gibi
bir ceylanın su içtiği
narin ve hafifçe
dön bir bak
Yusuf'un kuyusuna
soğudum kendimden
ah bu yalnızlık taş gibi ağır

Yunus Karakoyun